

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/446/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1712210263
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Barbora Barteková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1712210263.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: Ing. W. L., I.. XX.X.XXXX, Z. J. XX, Z., zastúpenej JUDr. Alanom Strelákom, advokátom, so sídlom Na vršku 12, Bratislava, proti odporcom: 1. JUDr. X. I., súdny exekútor, M. M. W. XX, B., zastúpený advokátskou kanceláriou AKAK s.r.o., so sídlom Slowackého 56, Bratislava, 2. Slovenská L., O. W. N. N. W. M. M., M. M. Ž. I. XX, Z., o náhradu škody s prísl., o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok zo dňa 28.2.2014, č.k. 4C/142/2012-169 vo výroku IV. o náhrade trov konania, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Pezinok zo dňa 28.2.2014, č.k. 4C/142/2012-169 v napadnutej časti z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie vo výroku I. zastavil konanie v časti o určenie, že postup súdneho exekútora JUDr. X. I., pri podaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie č. EX 249/2002 zo dňa 11.6.2002 bol protiprávny a nesprávny; vo výroku II. zastavil konanie v časti o určenie, že postup Okresného súdu Bratislava IV pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie č. EX 249/2002 zo dňa 25.06.2002 bol protiprávny a nesprávny; vo výroku III. zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy X.XXX,XX eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.905,76 eur od XX.X.XXXX do zaplatenia; vo výroku IV. uložil navrhovateľke povinnosť nahradiť odporcovi v 1. rade trovy právneho zastúpenia vo výške 453,24 (bez uvedenia meny - poznámka odvolacieho súdu) do rúk jeho právneho zástupcu, do troch dní od doručenia uznesenia; vo výroku V. odporcovi v 2. rade v súvislosti so zastavenou časťou konania náhradu trov konania nepriznal; vo výroku VI. pripustil zmenu návrhu na začatie konania tak, že ďalej bude konať o povinnosti odporcu v 1. rade a odporcu v 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľke náhradu škody vo výške X.XXX,XX eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 266,35 eur od 5.9.2007 do zaplatenia, zo sumy 23,47 eur od 14.9.2007 do zaplatenia, zo sumy 413,29 eur od 4.10.2007 do zaplatenia, zo sumy 7,60 eur od 15.10.2007 do zaplatenia, zo sumy 282,29 eur od 6.11.2007 do zaplatenia, zo sumy 26,15 eur od 21.11.2007 do zaplatenia, zo sumy 262,07 eur od 5.12.2007 do zaplatenia, zo sumy 8,07 eur od 14.12.2007 do zaplatenia, zo sumy 677,79 eur od 8.1.2008 do zaplatenia, zo sumy 4,02 eur od 11.1.2008 do zaplatenia, zo sumy 267,07 od 6.2.2008 do zaplatenia, zo sumy 349,39 eur 6.3.2008 do zaplatenia, zo sumy 107,98 eur od 13.6.2008 do zaplatenia.

Svoje rozhodnutie vo výrokoch I. až III. súd odôvodnil tým, že navrhovateľka, v rámci svojich dispozičných úkonov samotným konaním, vzala návrh na začatie konania čiastočne späť a odporcovia v 1. a v 2. rade s čiastočným späťvzatím návrhu vyslovili súhlas. Preto súd konanie v späťvzatej časti zastavil podľa § 96 ods. 1, 2 O.s.p.

Rozhodnutie vo výroku IV. o povinnosti navrhovateľky nahradiť odporcovi v 1. rade trovy konania, súd odôvodnil tým, že navrhovateľka procesne, svojím čiastočným späťvzatím návrhu bez odôvodnenia, zavinila, že sa konanie v tejto časti muselo zastaviť. Preto súd s poukazom na ust. § 146 ods. 2 veta prvá,

§ 149 ods. 1 O.s.p. priznal náhradu trov konania súvisiacich so späťvzatou časťou konania odporcovi v 1. rade, ktorý si v súvislosti s touto časťou konania trovy uplatnil (dňa 19.11.2013). Odporcovi v 1. rade priznal náhradu za 4 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom zo dňa 30.5.2013, písomné podanie na súd vo veci samej - vyjadrenie odporcu v 1. rade zo dňa 17.6.2013, účasť na pojednávaní dňa 18.6.2013, účasť na pojednávaní dňa 19.11.2013 (odmena + RP + DPH), ako aj náhradu za stratu času, spolu vo výške 453,24 eur. Cestovné výdavky za účasť na pojednávaní dňa 18.6.2013 a za účasť na pojednávaní dňa 19.11.2013 vo výške 10,52 eur súd odporcovi v 1. rade nepriznal s tým, že ich vynaloženie odporca v 1. rade žiadnym spôsobom nepreukázal, a rovnako nepredložil osvedčenie o evidencii motorového vozidla.

Výrok V. súd odôvodnil tým, že odporca v 2. rade si v súvislosti so späťvzatou časťou konania náhradu trov konania neuplatnil.

Rozhodnutie vo výroku VI. súd odôvodnil tým, že podaním zo dňa 23.7.2013 navrhovateľka žiadala, aby súd pripustil zmenu návrhu na začatie konania. Nakoľko mal súd za to, že výsledky doterajšieho konania môžu byť podkladom pre konanie aj o zmenenom návrhu, postupom podľa § 95 ods. 1 O.s.p. pripustil zmenu návrhu na začatie konania.

Uznesenie, v časti výroku o náhrade trov konania (výrok IV.), napadla včas podaným odvolaním navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Žiadala ho zmeniť tak, že odporcovi v 1. rade nebude priznaná náhrada trov právneho zastúpenia. Rozhodnutie súdu považuje za nesprávne, vychádzajúce z nesprávneho právneho posúdenia veci. V napadnutej časti nie je uznesenie ani dostatočne odôvodnené, a preto je nepreskúmateľné. Podľa navrhovateľky súd nemal pri rozhodovaní o náhrade trov právneho zastúpenia odporcu v 1. rade vychádzať z ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ale mal pri svojom rozhodovaní aplikovať ust. § 150 ods. 1 veta prvá O.s.p. Poukázala na to, že je dôchodkyňou poberajúcou starobný dôchodok a v konaní bola úplne oslobodená od platenia súdnych poplatkov. V tomto prípade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa a tieto existovali aj v čase rozhodovania súdu. S odkazom na ust. § 132 za bodkočiarkou O.s.p. sa navrhovateľka domnieva, že ak za konania vyšli najavo skutočnosti, ktoré by bolo možné hodnotiť ako dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle ust. § 150 ods. 1 O.s.p., súd bol ex offio povinný prihliadať pri rozhodovaní o náhrade trov konania na tieto skutočnosti. Nemal úspešnému účastníkovi konania náhradu trov právneho zastúpenia na úkor navrhovateľky vôbec priznať. Či a ako súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania skúmal relevanciu vyššie uvedených skutočností (starobný dôchodok navrhovateľky, oslobodenie od súdnych poplatkov), odôvodnenie uznesenia neobsahuje. Navrhovateľka teda vychádza z toho, že ich súd pri rozhodovaní opomenul vziať do úvahy a následne vec nesprávne právne posúdil. V tejto súvislosti upozornila na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.2.2009, sp. zn. 4 M Cdo/2/2009. Podľa navrhovateľky niet pochýb, že povinnosť nahradiť trovy konania sa výrazným spôsobom negatívne odrazí v sociálnej sfére a majetkových pomeroch navrhovateľky. Berúc na zreteľ aj postavenie druhého účastníka konania (odporcu v 1. rade) ako súdneho exekútora, má za to, že použitie ust. § 150 ods. 1 O.s.p. by sa v majetkovej sfére tohto účastníka neprejavilo v takom rozsahu a takou intenzitou, v akej by povinnosť platiť náhradu trov konania odporcovi v 1. rade pocítovala navrhovateľka. Z tohto dôvodu nebola aplikácia uvedeného ustanovenia pri rozhodovaní súdu vylúčená. Zdôraznila, že súd je pri rozhodovaní podľa ust. § 150 ods. 1 O.s.p. povinný prihliadať aj na charakter sporu kde navrhovateľka vystupuje ako poškodená postupom orgánov verejnej moci, za ktorý zodpovedá Slovenská republika. Náhrada trov sa aj vzhľadom na túto skutočnosť javí ako neprimerané zaťažovanie účastníka konania - navrhovateľky.

K odvolaniu navrhovateľky zaujal písomné stanovisko odporca v 1. rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Postup súdu pri aplikovaní zákonného ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. považuje za správny. Navrhovateľka v danom prípade ani neodôvodnila, prečo berie návrh v tejto časti späť, čím zavinila, že sa súdne konanie muselo zastaviť, a preto je povinná nahradiť odporcovi v 1. rade trovy. To, že je navrhovateľka v zlej sociálnej situácii, nemôže zneužívať a žalovať kohokoľvek kto ju napadne, ak má dokonca aj kvalifikovaného právneho zástupcu. Nie je namieste, aby sa spoliehala na to, že vzhľadom na zlú sociálnu situáciu nebude napokon zaviazaná na náhradu trov konania, ak ich zavinila svojím konaním. Navrhovateľka svojvoľne a bezúspešne uplatňovala právo voči odporcovi v 1. rade, a preto aplikácia ust. § 146 ods. 2 O.s.p. bola správna a dostatočne odôvodnená. Poukázal tiež na to, že navrhovateľka od počiatku nevedela presne proti komu, ako, a z akého dôvodu má uplatňovať svoje nároky. Niekoľkokrát prišlo z jej strany k doplneniu alebo zmene návrhu, teda boli tu

jasné rozpory. Nakoniec pod ťarchou tvrdení odporcu v 1. rade sa navrhovateľka rozhodla, že svoj návrh vezme voči nemu späť, najprv sčasti, a neskôr v celom rozsahu. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že navrhovateľka zodpovedá za zastavenie konania tým, že vzala návrh späť, čím spôsobilá trovy konania, ktoré má povinnosť uhradiť. Je zavádzajúce jej tvrdenie, že bola úplne oslobodená od platenia súdnych poplatkov pre jej zlú sociálnu situáciu. Od platenia súdneho poplatku bolo oslobodené predmetné konanie zo zákona. Ak by navrhovateľka žiadala o oslobodenie od platenia súdneho poplatku, musela by splniť zákonné podmienky, aby jej bolo oslobodenie priznané. V danom prípade nejestvujú dôvody osobitného zreteľa tak, ako to uvádza navrhovateľka v podanom odvolaní. Taktiež nie je odporcovi celkom jasné tvrdenie navrhovateľky, že sa nachádza v zlej sociálnej situácii, keď si môže dovoliť právneho zástupcu a nevolila zastúpenie Centrom právnej pomoci. Advokát poskytuje právne služby za odmenu, a má tiež právo požadovať za ne primeraný preddavok. Ak navrhovateľke jej možnosti dovoľujú platiť si kvalifikovaného právneho zástupcu, jej možnosti jej dovoľujú aj platiť náhradu trov konania. Navrhovateľka vo svojom odvolaní zavádza, fabuluje, uvádza nepravdivé tvrdenia, a týmto sa len snaží vyhnúť povinnosti nahradiť trovy konania, na čo bola súdom riadne zaviazaná. Z uvedených dôvodov navrhuje odvolaciemu súdu, aby uznesenie v napadnutej časti potvrdil.

Okrem navrhovateľky ostatní účastníci konania odvolanie nepodali, a preto uznesenie vo výrokoch I., II., III., V. a VI. nadobudlo právoplatnosť.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), prejednal odvolanie a preskúmal vec v napadnutom rozsahu podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p., a dospel k záveru, že je dôvod na zrušenie uznesenia v napadnutej časti.

Odvolacia námietka navrhovateľky o nepreskúmateľnosti uznesenia v napadnutej časti je čiastočne dôvodná. Odôvodnenie uznesenia v časti napadnutého výroku o náhrade trov síce obsahuje konkrétne úvahy súdu prvého stupňa v otázke ustálenia zavinenia zastavenia konania tak, ako to predpokladá zákon v ustanovení § 146 ods. 2 O.s.p. Z odôvodnenia uznesenia tiež vyplýva, že súd vychádzal z trov právneho zastúpenia uplatnených odporcom v 1. rade. Nie je však z neho zrejmé, ktoré spojené dve veci vo vzťahu k odporcovi v 1. rade, mal súd prvého stupňa vo svojich úvahách na mysli.

Navrhovateľka tiež namieta, že sa súd pri rozhodovaní o trovách konania vôbec nezaoberal tým, či neprichádza do úvahy aplikácia ust. § 150 ods. 1 O.s.p. Táto námietka by bola dôvodná v prípade, že súd mal dôvod rozhodovať o trovách konania súčasne s rozhodovaním o čiastočnom zastavení konania. Podľa názoru odvolacieho súdu však súd prvého stupňa nemal v danom štádiu konania o trovách konania rozhodovať, a tak o nich rozhodol predčasne.

Podľa § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Konečným rozhodnutím je aj uznesenie, ktorým sa rozhodlo o späťvzatí návrhu na začatie konania, ak sa taký návrh vzal späť celkom. Pokiaľ sa návrh vzal späť sčasti, súd zvaží, či rozhodne o čiastočnom zastavení v priebehu konania, alebo až v konečnom rozhodnutí. Ak rozhodne o čiastočnom späťvzatí návrhu a predmetom zastavenej časti bol nárok so samostatným skutkovým základom alebo nárok týkajúci sa niektorého z účastníkov, z ktorých každý koná v konaní sám za seba, potom možno rozhodnúť aj o čiastočnej náhrade trov konania.

V prejednávanej veci tomu tak nebolo. Ako vyplýva zo spisu, návrhom doručeným súdu dňa 26.4.2012 sa navrhovateľka domáhala voči JUDr. X. I., súdnemu exekútorovi, vydania bezdôvodného obohatenia v sume 2.695,51 eur s príslušenstvom. Podaním doručeným súdu dňa 28.11.2012, rozšírila svoj návrh aj proti Slovenskej republike, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti SR, a zmenila skutkové tvrdenia, o ktoré opierala svoj nárok na náhradu škody, ako aj petit žalobného návrhu. Uznesením Okresného súdu Pezinok zo dňa 24.1.2013, č. k. 4C/142/2012-64 súd pripustil vstup ďalšieho účastníka konania na strane odporcu, ako aj zmenu návrhu na začatie konania tak, že ďalej sa bude konať: o určení, že postup súdneho exekútora JUDr. X. I. pri podaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie č. EX 249/2002 zo dňa 11.6.2002 bol protiprávny a nesprávny; o určení, že postup Okresného súdu Bratislava IV pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie č. EX 249/2002 zo dňa 25.6.2002 bol protiprávny a nesprávny; a o uložení povinnosti odporcom v 1. a v 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľke náhradu škody vo výške 12.653,51 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške

8,75 % ročne od 26.4.2012 do zaplata. Písomným podaním zo dňa 23.7.2013, doručeným súdu dňa 26.7.2013, a doplneným dňa 14.11.2013 (č.l. 112, 154 spisu) vzala navrhovateľka späť návrh na začatie konania v časti o určenie, že postup súdneho exekútora JUDr. Dušana Noskoviča, pri podaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie č. EX 249/2002 zo dňa 11.6.2002 bol protiprávny a nesprávny; v časti o určenie, že postup Okresného súdu Bratislava IV pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie č. EX 249/2002 zo dňa 25.6.2002 bol protiprávny a nesprávny a v časti o zaplata sumy 2.905,76 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 26.4.2012 do zaplata. Škodu v sume 9.747,75 eur, náhrady ktorej sa domáha v predmetnom konaní, vyšpecifikovala tak, že suma 2.695,51 eur predstavuje zrazené finančné prostriedky, suma 6.776,89 eur predstavuje ušlý zisk - stratu na zárobku a suma 275,35 eur náklady na uplatňovanie práva. Uznesením zo dňa 28.2.2014, č.k. 4C/142/2012-169 súd prvého stupňa vyhovel tomuto dispozitívnemu úkonu navrhovateľky, rozhodol o čiastočnom späťvzatie návrhu, pripustil zmenu petitu a rozhodol aj o povinnosti navrhovateľky nahradiť odporcovi v 1. rade trovy (výrok napadnutý odvolaním).

Pretože predmetom konania, o ktorom sa malo ďalej konať, zostal nárok navrhovateľky na náhradu škody v sume 9.747,75 eur voči dvom odporcom vychádzajúci z tvrdeného spoločného skutkového základu, nebolo možné rozhodnúť o čiastočnej náhrade konania. Pokiaľ tak súd prvého stupňa postupoval, rozhodol nesprávne. Na túto vadu odvolací súd prihliadal aj bez zjavnej odvolacej námietky navrhovateľky (§ 212 ods. 3 O.s.p.).

Ako ďalej vyplýva zo spisu, faxovým podaním zo dňa 8.4.2014, doručeným súdu prvého stupňa dňa 9.4.2014, a doplneným písomne dňa 10.4.2014 (č.l. 181 spisu), zobrala navrhovateľka svoj návrh na začatie konania voči odporcovi v 1. rade v celom rozsahu späť, a opätovne navrhla zmenu petitu návrhu na začatie konania. Súd prvého stupňa o tom nerozhodol, a vec predložil odvolaciemu súdu s odvolaním navrhovateľky.

Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) O.s.p. uznesenie v napadnutej časti náhrady trov konania zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Bude povinnosťou súdu prvého stupňa rozhodnúť o zastavení konania voči odporcovi v 1. rade v zmysle dispozitívneho úkonu navrhovateľky zo dňa 8.4.2014 a súčasne rozhodnúť o trovách konania tohto účastníka konania, vo vzťahu ku ktorému sa konanie končí. Pri rozhodovaní o trovách konania súd posúdi existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnému účastníkovi a existenciu výnimočnosti daného prípadu, ako aj účelnosť trov vynaložených úspešným účastníkom konania na uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.